

ข้อบังคับองค์การตลาด

ว่าด้วยระเบียบพนักงาน

พ.ศ. 2509

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงแก้ไขและวางระเบียบเกี่ยวกับการบรรจุ การแต่งตั้ง เลื่อนตำแหน่ง การเลื่อนเงินเดือน การกำหนดอัตราเงินเดือน เงินค่าจ้าง การลดถอน พนักงาน ตลอดจนระเบียบวินัย การลงโทษพนักงานองค์การตลาดเสียใหม่

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 19(3) และ (4) แห่งพระราชกฤษฎีกาจัดตั้ง องค์การตลาด พ.ศ. 2496 คณะกรรมการองค์การตลาดจึงวางข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้.-

ข้อ 1. ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับองค์การตลาดว่าด้วยระเบียบพนักงาน พ.ศ. 2509”

ข้อ 2. ให้ยกเลิกข้อบังคับว่าด้วยระเบียบพนักงานองค์การตลาด พ.ศ. 2501, ข้อ บังคับที่ 4/2505 ว่าด้วยระเบียบพนักงานองค์การตลาด พ.ศ. 2501 แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2505 และข้อบังคับที่ 1/2506 ว่าด้วยระเบียบพนักงานองค์การตลาด พ.ศ. 2501 แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2506 และข้อบังคับหรือระเบียบอื่นใดที่ขัดแย้งกับข้อบังคับนี้ โดยให้ใช้ข้อบังคับนี้แทน

ลักษณะ 1

บททั่วไป

ข้อ 3. พนักงานองค์การตลาด มี 2 ประเภท คือ.-

3.1 พนักงานสามัญ

3.2 ลูกจ้าง

ข้อ 4. ให้พนักงานสามัญและลูกจ้างขององค์การตลาดได้รับเงินเดือนและค่าจ้างตามอัตราในบัญชีหมายเลข 1 และ 2 ต่อท้ายข้อบังคับองค์การตลาด ว่าด้วยการจัดระเบียบบริหารงาน พ.ศ. 2508

ข้อ 5. พนักงานสามัญขององค์การตลาดผู้ใดไปราชการทหาร ตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหาร เมื่อออกจากราชการทหารโดยไม่มีความเสียหายแล้ว ประสงค์จะกลับ

ข้อ 9. ตำแหน่งลูกจ้างขององค์การตลาดให้มีดังนี้.-

- พนักงานขับรถ

- หัวหน้าคนงาน

- คนยาม

- คนงาน

- ภารโรง

ข้อ 10. การบรรจุและการแต่งตั้งพนักงานองค์การตลาดทุกตำแหน่ง ให้ผู้
อำนาจการสั่งบรรจุและแต่งตั้งได้ โดยมีหลักเกณฑ์ดังนี้.-

10.1 การบรรจุแต่งตั้งพนักงานสามัญที่มีอัตราเงินเดือนขั้นต่ำไม่เกิน
800 บาท ให้ใช้วิธีคัดเลือกหรือสอบคัดเลือก

10.2 การบรรจุแต่งตั้งพนักงานสามัญที่มีอัตราเงินเดือนขั้นต่ำไม่เกิน
2,200 บาท ให้ใช้วิธีคัดเลือก

การบรรจุนั้นให้บรรจุอัตราเงินเดือนขั้นต่ำของตำแหน่ง เว้นแต่ผู้นั้นจะ
เคยได้รับเงินเดือนรวมทั้งเงินเพิ่มประจำเดือนจากทบวงการเมือง องค์การของรัฐบาล หรือ
บริษัทจำกัด ในอัตราสูงกว่าอัตราเงินเดือนขั้นต่ำของตำแหน่ง ก็ให้ผู้อำนาจพิจารณา
กำหนดอัตราเงินเดือนให้ตามความเหมาะสม แต่ไม่เกินอัตราขั้นสูงตามบัญชีหมายเลข 1 ต่อ
ท้ายข้อบังคับว่าด้วยการจัดระเบียบบริหารงาน พ.ศ. 2508

10.3 การบรรจุลูกจ้างขององค์การตลาด ให้ผู้อำนาจการสั่งบรรจุได้ตาม
อัตราค่าจ้างขั้นต่ำของตำแหน่ง

ข้อ 11. การบรรจุแต่งตั้งและการถอดถอนรองผู้อำนวยการกับเลขานุการ ให้ผู้
อำนาจการสั่งบรรจุแต่งตั้งหรือถอดถอนแล้วแต่กรณี ตามมติคณะกรรมการองค์การตลาด

ข้อ 12. การเลื่อนตำแหน่งพนักงานสามัญ ให้ผู้อำนาจการสั่งเลื่อนได้ดังนี้.-

12.1 ตำแหน่งเลขานุการ ให้คัดเลือกจากพนักงานสามัญที่ดำรงตำแหน่ง
หัวหน้าแผนกมาแล้วไม่น้อยกว่า 3 ปี

12.2 ตำแหน่งหัวหน้าแผนก ให้คัดเลือกจากพนักงานสามัญที่ดำรง
ตำแหน่งผู้ช่วยหัวหน้าแผนกมาแล้วไม่น้อยกว่า 3 ปี

12.3 ตำแหน่งผู้ช่วยหัวหน้าแผนก ให้คัดเลือกจากพนักงานสามัญที่ได้
รับเงินเดือนไม่ต่ำกว่า 750 บาท และได้ทำงานในองค์การตลาดมาแล้วไม่น้อยกว่า 3 ปี

ข้อ 13. เพื่อประโยชน์ขององค์การตลาด การแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งใน
องค์การตลาด ผู้อำนวยการจะแต่งตั้งจากข้าราชการหรือพนักงานเทศบาล ซึ่งอธิบดีหรือนายก
เทศมนตรีเจ้าสังกัด ได้อนุมัติให้ไปช่วยงานองค์การตลาดได้

ข้าราชการหรือพนักงานที่ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งทางองค์การตลาด ไม่
ได้รับเงินเดือนทางองค์การตลาด แต่ให้ได้รับค่าพาหนะเหมาจ่ายเป็นรายเดือนในอัตราร้อยละ
50 ของอัตราเงินเดือนในตำแหน่งที่ได้รับแต่งตั้งทางองค์การตลาด และมีสิทธิได้รับเงินรางวัล
โบนัสประจำปีเช่นเดียวกับพนักงานสามัญขององค์การตลาด

ข้อ 14. พนักงานองค์การตลาดผู้ได้เลื่อนตำแหน่ง ให้ได้รับเงินเดือนขั้นต่ำของ
ตำแหน่งที่ได้เลื่อนนั้น แต่ถ้าผู้นั้นได้รับเงินเดือนสูงกว่าอัตราขั้นต่ำของตำแหน่งที่ได้เลื่อนขึ้น
ก็ให้ได้รับเงินเดือนในอัตราที่เท่ากับเงินเดือนที่ได้รับอยู่

ข้อ 15. ถ้าตำแหน่งพนักงานสามัญว่างลง และยังมีได้แต่งตั้งผู้ใดให้ดำรง
ตำแหน่งนั้นหรือผู้ดำรงตำแหน่งไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้เป็นครั้งคราว ให้ผู้อำนวยการสั่ง
ให้พนักงานสามัญที่เห็นสมควรรักษาการในตำแหน่งนั้นชั่วคราวได้

ผู้รักษาการในตำแหน่งตามความในข้อนี้ ให้มีอำนาจหน้าที่ตามตำแหน่งที่
รักษาการนั้นทุกประการ

ข้อ 16. ผู้อำนวยการอาจรับบรรจุบุคคลที่เคยทำงานในทบวงการเมือง องค์การ
ของรัฐบาล หรือบริษัทจำกัด ซึ่งออกจากงานมาโดยไม่มีความคิด หรือบุคคลที่ผู้อำนวยการ
พิจารณาเห็นสมควรเข้าดำรงตำแหน่งในองค์การตลาด ในตำแหน่งที่ว่างตามอัตราเงินเดือนที่
ผู้อำนวยการจะกำหนดให้เป็นรายๆ ไป แต่ไม่เกินอัตราขั้นสูงของอัตราเงินเดือนประจำ
ตำแหน่งที่ได้รับแต่งตั้ง

ข้อ 17. การเลื่อนขึ้นเงินเดือนพนักงานองค์การตลาด ให้ผู้อำนวยการเป็นผู้
พิจารณาและสั่งเลื่อน

การพิจารณาสั่งเลื่อนขึ้นเงินเดือน โดยปกติให้สั่งเลื่อนได้ปีละหนึ่งขั้น โดย
คำนึงถึงความอุตสาหกรรม ความรู้ ความสามารถและการปฏิบัติตามวินัย ตลอดจนคุณภาพและ

ปริมาณของงานในตำแหน่งนั้นๆ

พนักงานองค์การตลาดผู้ใดควรได้รับเงินเดือนเพิ่มเป็นกรณีพิเศษเกินกว่าหนึ่ง

ขั้น ผู้อำนวยการจะสั่งให้เลื่อนได้โดยอนุมัติของประธานกรรมการองค์การตลาด

ลักษณะ 3

การออกจากงาน

ข้อ 18. พนักงานองค์การตลาดออกจากงานเมื่อ.-

- 18.1 ตาย
- 18.2 ลาออก
- 18.3 เลิกจ้าง
- 18.4 ให้ออก
- 18.5 ไล่ออก

ข้อ 19. พนักงานองค์การตลาดผู้ใดประสงค์จะลาออกจากงานก็ย่อมทำได้ โดยยื่นหนังสือลาออกต่อหัวหน้าแผนกผู้บังคับบัญชา และให้หัวหน้าแผนกนั้นเสนอหนังสือลาออกไปตามลำดับจนถึงผู้อำนวยการเพื่อสั่ง เมื่อผู้อำนวยการอนุญาตให้ลาออกแล้ว ให้ถือว่าออกจากงานตามคำสั่ง

ถ้าผู้อำนวยการเห็นว่าจำเป็นเพื่อประโยชน์แก่งานขององค์การตลาด จะยับยั้งการอนุญาตให้ลาออกไว้เป็นเวลานานไม่เกินหนึ่งปีนับแต่วันยื่นหนังสือลาออกก็ได้

ข้อ 20. การเลิกจ้างพนักงานองค์การตลาด จะกระทำได้ในกรณีดังต่อไปนี้.-

20.1 หย่อนความสามารถด้วยเหตุใดๆ ในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่การงานของตนหรือประพฤติตนไม่เหมาะสมแก่ตำแหน่งหน้าที่การงานหรือไม่ตั้งใจปฏิบัติหน้าที่หรือบกพร่องในหน้าที่ด้วยเหตุใดๆ

20.2 มาปฏิบัติหน้าที่ไม่สม่ำเสมอ

20.3 ขูดเล็กตำแหน่ง

ในกรณีอย่างใดอย่างหนึ่งดังกล่าวข้างต้น ผู้อำนวยการจะสั่งเลิกจ้างเสียก็ได้

ข้อ 21. เมื่อพนักงานองค์การตลาดผู้ใดต้องการว่าผิดวินัยอย่างร้ายแรง และการ

สอบสวนไม่ได้ความว่ากระทำผิดร้ายแรงถึงขนาดจะถูกไล่ออก ถ้าผู้อำนวยการเห็นว่าให้ทำงานต่อไปอาจจะเป็นการเสียหาย และพิจารณาเห็นสมควรให้ลาออกจากงานแล้ว ให้ผู้อำนวยการสั่งให้ออกจากงานได้

เมื่อพนักงานองค์การตลาดผู้ใดต้องรับโทษจำคุก โดยคำพิพากษาถึงที่สุด สำหรับความผิดที่เป็นลหุโทษหรือความผิดที่มีกำหนดชั้นลหุโทษ หรือความผิดอันใดกระทำโดยประมาทซึ่งยังไม่ถึงกับจะถูกไล่ออกจากงาน ถ้าผู้อำนวยการเห็นสมควรให้ออกจากงานแล้ว ให้ผู้อำนวยการสั่งให้ออกได้

ข้อ 22. การไล่ออกจะกระทำได้เมื่อพนักงานผู้ใดกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง และต้องปฏิบัติตามวิธีการที่กำหนดไว้ในลักษณะ 4

ลักษณะ 4

วินัยของพนักงานองค์การตลาด

ข้อ 23. พนักงานองค์การตลาดต้องรักษาวินัยโดยเคร่งครัดอยู่เสมอ ผู้ใดฝ่าฝืนถือว่าผู้นั้นกระทำผิด จักต้องได้รับโทษตามที่บัญญัติไว้ในลักษณะนี้

ข้อ 24. พนักงานองค์การตลาดต้องรักษาวินัยดังต่อไปนี้-

24.1 ต้องเชื่อฟังและปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชา ซึ่งสั่งการ โดยชอบด้วยกฎหมายและระเบียบแบบแผนขององค์การตลาด,

24.2 ต้องตั้งใจปฏิบัติหน้าที่การงาน เพื่อให้เกิดผลดีและความก้าวหน้าแก่องค์การตลาดจนเต็มความสามารถและโดยสม่ำเสมอ ทั้งต้องอุทิศเวลาของตนให้แก่องค์การตลาดอย่างเต็มที่ และต้องระวังรักษาผลประโยชน์ขององค์การตลาด ตลอดจนป้องกันมิให้เกิดความเสียหายแก่องค์การตลาดจนเต็มความสามารถ

24.3 ต้องปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต ไม่อาศัยตำแหน่งหน้าที่จะเป็นไปโดยทางตรงหรือทางอ้อมก็ตาม หาผลประโยชน์ให้แก่ตนเองหรือผู้อื่น หรือช่วยเหลือผู้อื่นในทางที่จะทำให้เสียประโยชน์ขององค์การตลาด

24.4 ต้องไม่ผลงานหรือนักหยุดงาน

24.5 ต้องรักษาชื่อเสียงมิให้ขึ้นชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่ว ต้องไม่กระทำ

ผิดอาญาหรือกระทำการอื่นใดซึ่งทำให้เสียชื่อเสียงของตนเองหรือขององค์การตลาด

24.6 ต้องรักษาความลับขององค์การตลาดและของทางราชการ

24.7 ต้องรักษาและปฏิบัติตามกฎหมายอันเกี่ยวกับองค์การตลาด

ตลอดจนข้อบังคับ ระเบียบ แบบแผนขององค์การตลาดและมติคณะกรรมการองค์การตลาด

24.8 ต้องสุภาพเรียบร้อยและให้ความสะดวกแก่ประชาชนผู้มาติดต่อ

ในกิจการขององค์การตลาด

24.9 ต้องรักษาความสัมพันธ์ระหว่างพนักงานองค์การตลาด และช่วย

เหลือซึ่งกันในพื้นที่การทำงาน

ข้อ 25. โทษผิดวินัยมี 5 สถาน คือ -

25.1 ไล่ออก

25.2 ให้ออก

25.3 ลดขั้นเงินเดือน

25.4 ตัดเงินเดือน

25.5 ภาคทัณฑ์

ข้อ 26. การลงโทษไล่ออกนั้น จะกระทำได้เมื่อพนักงานองค์การตลาดผู้ใด

กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ในกรณีเช่นนี้ ให้ผู้อำนวยการแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นอย่างน้อย 3 คน เพื่อทำการสอบสวนและรายงานเสนอความเห็นต่อผู้อำนวยการว่ามีความผิดสมควรจะไล่ออกจากงานหรือไม่

ข้อ 27. เมื่อคณะกรรมการได้ดำเนินการสอบสวนและรายงานมาแล้ว ผู้อำนวยการเห็นสมควรไล่ออกก็ให้ไล่ออกได้

สำหรับกรณีที่ปรากฏชัดแจ้ง ให้ผู้อำนวยการมีอำนาจสั่งให้ไล่ออกได้โดยไม่ต้องสอบสวน

ข้อ 28. เมื่อพนักงานองค์การตลาดผู้ใดถูกฟ้องคดีอาญา หรือกล่าวหาว่ากระทำผิดอาญาหรือต้องกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง จนถูกตั้งคณะกรรมการเพื่อสอบสวน ถ้าผู้

อำนาจการเห็นว่า จะให้อยู่ในหน้าที่การงานระหว่างพิจารณาหรือสอบสวน จะเป็นการเสียหายแก่การงาน ผู้อำนวยการมีอำนาจสั่งให้ผู้นั้นพักงานได้ การพักงานนั้นให้พักตลอด

เวลาที่สอบสวนพิจารณา เมื่อสอบสวนพิจารณาแล้วปรากฏว่าผู้ที่ถูกสั่งพักมิได้กระทำความผิด และไม่มีมลทินหรือมีหมองอย่างใด ผู้อำนวยการต้องสั่งให้ผู้นั้นกลับคืนตำแหน่งเดิม แต่ถ้าปรากฏจากการสอบสวนพิจารณาว่า ผู้ถูกสั่งพักมิได้กระทำความผิดแต่ร้ายแรงไม่ถึงขนาดที่จะถูกไล่ออก ถ้าเห็นว่าจะให้กลับเข้าทำงานอีกอาจเสียหายแก่การงาน ก็ให้ดำเนินการสั่งให้ผู้นั้นออกจากงานได้ หรือถ้าเห็นว่าผู้นั้นยังอาจเป็นประโยชน์แก่องค์กรตลาด จะให้ผู้นั้นกลับเข้าทำงานในตำแหน่งที่ไม่สูงกว่าตำแหน่งเดิมก็ได้

เงินเดือนของผู้ถูกสั่งพักนั้นให้คงจ่ายไว้ แต่ถ้าปรากฏว่าผู้ถูกกล่าวหามิได้กระทำความผิด และได้สั่งให้กลับเข้ารับตำแหน่งต่อไป ก็ให้จ่ายเงินเดือนย้อนหลังให้ แต่ถ้าปรากฏว่ากระทำความผิดควรถูกสั่งไล่ออกหรือให้ออกก็ให้สั่งไล่ออกหรือให้ออกตั้งแต่วันที่ถูกลงโทษ

ข้อ 29. การลงโทษให้ออกนั้น จะกระทำได้เมื่อพนักงานองค์กรตลาดผู้ใดกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง แต่ยังไม่ถึงกับจะต้องไล่ออกหรือมีเหตุอันควรลดหย่อน

ในกรณีเช่นนี้ให้นำความในข้อ 26 และข้อ 27 ว่าด้วยการสอบสวนและการสั่งลงโทษมาใช้บังคับ โดยอนุโลม

ข้อ 30. พนักงานองค์กรตลาดผู้ใดกระทำความผิดวินัยแต่ยังไม่ถึงกับจะต้องถูกให้ออก ผู้บังคับบัญชาจะสั่งให้ลดขั้นเงินเดือนหรือตัดเงินเดือนก็ได้หรือถ้ามีเหตุอันควรลดหย่อนหรือในกรณีกระทำความผิดวินัยเล็กน้อยจะสั่งลงโทษภาคทัณฑ์โดยแสดงความผิดของผู้นั้นไว้ให้ปรากฏเป็นหนังสือและจะให้ทำทัณฑ์บนไว้ด้วยก็ได้

โทษลดขั้นเงินเดือนหรือโทษตัดเงินเดือน ผู้บังคับบัญชาจะลงโทษผู้กระทำความผิดวินัยได้ครั้งหนึ่งไม่เกินอัตราในบัญชีท้ายข้อบังคับนี้

ในกรณีที่จะต้องลงโทษลดขั้นเงินเดือน หากโทษที่ได้รับนั้นต้องลดลงเกินกว่าขั้นต่ำของตำแหน่ง ก็ให้ลดขั้นในตำแหน่งต่ำลงไปได้แล้วแต่กรณี

ข้อ 31. ให้ผู้บังคับบัญชามีหน้าที่ดูแลระมัดระวังพนักงานองค์กรตลาดในบังคับบัญชาให้ปฏิบัติตามวินัย

ถ้าผู้บังคับบัญชารู้ว่าผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาทำความผิดวินัย ผู้บังคับบัญชาต้องพิจารณาว่าความผิดของพนักงานองค์กรตลาดผู้นั้นอยู่ในอำนาจของตนที่จะลงโทษได้หรือไม่ ถ้าอยู่

ในอำนาจของคนที่ส่งลงโทษได้ก็ให้ส่งลงโทษ แล้วรายงานไปยังผู้บังคับบัญชาของผู้ถูกส่งลงโทษเหนือตนขึ้นไป ถ้าเห็นว่าความผิดนั้นควรจะต้องลงโทษมากกว่าที่ตนมีอำนาจลงโทษก็ได้ ให้รายงานต่อผู้บังคับบัญชาของผู้กระทำผิดเหนือตนขึ้นไปให้ลงโทษตามสมควร

ผู้บังคับบัญชาคนใดไม่จัดการลงโทษผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาที่ทำความผิดวินัย หรือจัดการลงโทษไม่เป็นการสุจริตให้ถือว่าผู้บังคับบัญชานั้นกระทำความผิดวินัย

ข้อ 32. ก่อนผู้ที่มีอำนาจลงโทษจะส่งลงโทษ ให้พิจารณาให้ถี่ถ้วนแน่นอนว่าผู้ที่จะต้องได้รับโทษนั้นมีความผิดจริง และระวังอย่าให้การลงโทษเป็นไปโดยพยายามหาหรือโทษะจริต หรือลงโทษผู้ที่ไม่มีความผิด ในคำสั่งลงโทษให้แสดงว่ากระทำความผิดในข้อใดและผิดฐานใด

ข้อ 33. เมื่อผู้มีอำนาจได้ส่งลงโทษแล้ว ต้องรายงานการลงโทษนั้นตามลำดับจนถึงผู้อำนวยการ

ในกรณีที่ผู้อำนวยการไม่เห็นชอบด้วยกับคำสั่งลงโทษ ให้ผู้อำนวยการมีอำนาจที่จะสั่งเพิ่มโทษ ลดโทษหรือยกโทษได้

ข้อ 34. พนักงานองค์การตลาดผู้ใดถูกผู้บังคับบัญชาสั่งลงโทษฐานผิดวินัย พนักงานองค์การตลาดผู้นั้นต้องปฏิบัติตามทันที ถ้าเห็นว่าตนไม่ได้รับความเป็นธรรมก็มีสิทธิอุทธรณ์ได้ตามวิธีที่บัญญัติไว้ในลักษณะนี้ แต่ถ้าปรากฏว่าการอุทธรณ์นั้นเป็นการอุทธรณ์เท็จให้ถือว่าเป็นการผิดวินัย

การอุทธรณ์ไม่เป็นเหตุให้ทุเลาการบังคับลงโทษตามคำสั่งที่ผู้บังคับบัญชาได้สั่งไว้แล้ว

ข้อ 35. พนักงานองค์การตลาดจะอุทธรณ์ได้แต่สำหรับตนเองเท่านั้น ห้ามมิให้ลงชื่อรวมกันและห้ามมิให้อุทธรณ์ก่อนเวลาล่วงไปแล้วยี่สิบสี่ชั่วโมงนับตั้งแต่เวลาที่มีเหตุจะต้องอุทธรณ์เกิดขึ้น

ข้อ 36. การอุทธรณ์เนื่องจากการถูกลงโทษฐานผิดวินัย ให้อุทธรณ์ต่อผู้บังคับบัญชาเหนือผู้ส่งลงโทษขึ้นไปชั้นหนึ่ง โดยทำเป็นหนังสือสำเนาถูกต้องหนึ่งฉบับ ลงลายมือชื่อของผู้อุทธรณ์ยื่นต่อผู้บังคับบัญชาเหนือตนภายใน 15 วัน นับแต่วันทราบคำสั่ง

ถ้าผู้อำนวยการเป็นผู้ส่งลงโทษ ให้อุทธรณ์ต่อรองประธานกรรมการหรือประธานกรรมการองค์การตลาด

ถ้ารองประธานกรรมการหรือประธานกรรมการองค์การตลาดเป็นผู้สั่งลงโทษ
ให้เป็นอันถึงที่สุด

ข้อ 37. ให้ผู้ที่รับอุทธรณ์ส่งอุทธรณ์นั้นพร้อมด้วยคำชี้แจงของตนถ้าจะพึงมี
ต่อไปยังผู้บังคับบัญชาซึ่งจะเป็นผู้พิจารณาตามความในข้อ 36 ภายใน 7 วัน นับแต่วันที่ได้รับ
อุทธรณ์อันถูกต้อง

ข้อ 38. ให้ผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์ตามข้อ 37 พิจารณาวินิจฉัยให้แล้วเสร็จ
ภายใน 30 วัน นับแต่วันที่ได้รับอุทธรณ์ เว้นแต่ในกรณีพิเศษซึ่งจะพิจารณาให้ทันภายใน
กำหนดนั้นไม่ได้ ก็ให้ขยายเวลาได้อีกไม่เกิน 3 ครั้ง แต่แต่ละครั้งเป็นเวลาไม่เกิน 15 วัน และต้อง
แสดงเหตุที่ต้องขยายเวลาไว้ด้วยทุกครั้ง แต่ถ้าขยายเวลาแล้วพิจารณาไม่แล้วเสร็จ จะขยาย
เวลาต่อไปอีกได้ต่อเมื่อได้รับอนุมัติจากผู้อำนวยการหรือรองประธานกรรมการหรือประธาน
กรรมการองค์การตลาด แล้วแต่กรณี

ข้อ 39. ถ้าผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์ตามข้อ 36 วินิจฉัยให้ลงโทษยืนตามคำ
สั่งของผู้บังคับบัญชาเดิมหรือเบากว่า ผู้ถูกลงโทษจะอุทธรณ์ต่อไปอีกมิได้ แต่ถ้าวินิจฉัยสั่งให้
เพิ่มโทษ ผู้ถูกลงโทษมีสิทธิอุทธรณ์ต่อผู้บังคับบัญชาชั้นเหนือขึ้นไปอีกชั้นหนึ่ง โดยยื่น
อุทธรณ์ต่อผู้บังคับบัญชาเหนือตนตามลำดับภายใน 15 วัน นับแต่วันทราบคำสั่ง คำวินิจฉัย
อุทธรณ์ชั้นนี้ให้เป็นอันถึงที่สุด

ข้อ 40. ในกรณีที่มีการสั่งให้ผู้อุทธรณ์กลับเข้าทำงาน ให้ผู้อำนวยการสั่งให้ผู้
นั้นกลับเข้าทำงาน เงินเดือนในระหว่างที่ผู้อุทธรณ์ถูกสั่งให้ออกจากงานนั้นให้คงจ่าย

ข้อ 41. การใช้ดุลพินิจลงโทษทางวินัยตามข้อบังคับนี้ ถ้าผู้มีสิทธิอุทธรณ์ไม่ใช่
สิทธิหรือใช้สิทธินั้นจนถึงที่สุดแล้ว ให้เป็นอันเด็ดขาด

ข้อ 42. ให้ใช้ข้อบังคับนี้ตั้งแต่วันที่ 1 เมษายน 2509 เป็นต้นไป.

ประกาศ ณ วันที่ 8 เมษายน 2509

(ลงชื่อ) ถ.สุนทรสารทูล

(นายถวิล สุนทรสารทูล)

ประธานกรรมการองค์การตลาด

10	4	-	๒ ๒๐๑๖	๒๐๑๖
10	6	-	๒ ๒๐๑๖	๒๐๑๖
15	4	-	๒๐๑๖	๒๐๑๖
10	6	-	๒ ๒๐๑๖	๒๐๑๖
15	4	-	๒๐๑๖	๒๐๑๖
15	4	-	๒๐๑๖	๒๐๑๖
10	8	2	๒ ๒๐๑๖	๒๐๑๖
15	6	2	๒๐๑๖	๒๐๑๖
20	4	2	๒๐๑๖	๒๐๑๖
20	4	2	๒๐๑๖	๒๐๑๖
10	12	3	๒ ๒๐๑๖	๒๐๑๖
15	12	3	๒๐๑๖	๒๐๑๖
20	12	2	๒๐๑๖	๒๐๑๖
20	12	2	๒๐๑๖	๒๐๑๖
20	12	2	๒๐๑๖	๒๐๑๖
25	12	1	๒๐๑๖	๒๐๑๖
30	12	1	๒๐๑๖	๒๐๑๖
๒๐๑๖	๒๐๑๖	๒๐๑๖	๒๐๑๖	๒๐๑๖
๒๐๑๖	๒๐๑๖	๒๐๑๖	๒๐๑๖	๒๐๑๖
๒๐๑๖	๒๐๑๖	๒๐๑๖	๒๐๑๖	๒๐๑๖

๒๐๑๖

๒๐๑๖

(4)